

Γιατί δεν συμμεριζόμαστε την πολιτική θέση της «Αριστερής Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Κοινής Δράσης» σχετικά με τον πόλεμο στην Ουκρανία

Κείμενο μελών της Συντονιστικής Επιτροπής της «Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Κοινής Δράσης»
21.03.2022

Η εισβολή της Ρωσίας του Πούτιν στην Ουκρανία, υπήρξε ένα «μεγάλο γεγονός», που θα έχει σημαντικές οικονομικές, πολιτικές, γεωπολιτικές συνέπειες. Ο κόσμος μετά τις 22 Φλεβάρη γίνεται ένας διαφορετικός, ένας πολύ πιο επικίνδυνος τόπος.

Η Αριστερά, διεθνώς, τοποθετήθηκε σύντομα και στη μεγάλη πλειοψηφία της καταδικάζει απερίφραστα την εισβολή. Ακόμα και κόμματα και οργανώσεις που στην ιστορική τους διαδρομή είχαν στενές σχέσεις με την ΕΣΣΔ, κάνοντας σήμερα τη διάκριση με τη Ρωσία του Πούτιν, δεν είχαν δυσκολία να τοποθετηθούν.

Η «Αριστερή Πρωτοβουλία Διαλόγου και Κοινής Δράσης», επί τρεις περίπου εβδομάδες μετά την εισβολή, παρέμεινε συλλογικά σιωπηλή. Ήταν μια ένδειξη για το πρόβλημα που υπέβοσκε.

Στη συνεδρίαση της Συντονιστικής Επιτροπής της «Πρωτοβουλίας» (που συγκλήθηκε στις 14/3) προτείναμε μια πολιτική στάση που θα στηριζόταν σε δύο άξονες:

1. Τη σαφή καταδίκη της ρωσικής εισβολής, το αίτημα για την άμεση αποχώρηση των ρωσικών στρατευμάτων από το ουκρανικό έδαφος, την απαίτηση για άμεση ειρήνη.
2. Τη σαφή καταδίκη των ευθυνών της ηγεσίας του στρατοπέδου της Δύσης, των ΗΠΑ και της ΕΕ, την καταδίκη των ευθυνών της κυβέρνησης Μητσοτάκη που ευθυγραμμίζεται απολύτως με το ΝΑΤΟ, τα αιτήματα να κλείσουν οι βάσεις, να καταγγελθούν οι εξοπλισμοί, να προωθηθεί μια συνολική πολιτική ρήξης απέναντι στον ευρωατλαντισμό.

Κατά πλειοψηφία (παρότι γνωρίζουμε και αναγνωρίζουμε διαφορετικές ευαισθησίες και διακυμάνσεις...) οι δυνάμεις που συμμετέχουν στην «Πρωτοβουλία» ενέκριναν μια πολιτική που υποβαθμίζει τη σημασία της ρωσικής εισβολής και τις ευθύνες του καθεστώτος Πούτιν. Αυτή η επιλογή είναι, κατά τη γνώμη μας, αναντίστοιχη με τις πραγματικές εξελίξεις, ενώ καταλήγει να υπονομεύει και την αξιοπιστία της αναγκαίας αντινατοϊκής αιχμής.

Στο διαβόητο διάγγελμα ανακοίνωσης της εισβολής, ο Πούτιν αισθάνθηκε την υποχρέωση να επιτεθεί στην παράδοση του Λένιν, ειδικά στη θέση για το δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση, όπως και στην ανειρήνευτη αντίθεσή του στο μεγαλωρώσικο σοβινισμό. Θεωρούμε ότι μια άλλη θέση του Λένιν, που διαμορφώθηκε στις παραμονές του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου, αποκτά σήμερα μεγάλη αξία για την Αριστερά, σε όλες τις εκδοχές της: Μπροστά σε μια σύγκρουση μεταξύ «χορτάτων» και «πεινασμένων» ιμπεριαλιστών, έχει καθοριστική σημασία η διατήρηση της απόλυτης ανεξαρτησίας του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς απέναντι και στα δύο συγκρουόμενα στρατόπεδα.

Για τους παραπάνω λόγους δεν υπογράψαμε και δεν συμμεριζόμαστε την τελική ανακοίνωση της «Πρωτοβουλίας» σχετικά με τον πόλεμο στην Ουκρανία.

Παραμένουμε υποστηρικτές της μετωπικής τακτικής μέσα στη ριζοσπαστική/αντικαπιταλιστική Αριστερά. Όμως γνωρίζουμε ότι η «Πρωτοβουλία» βγαίνει τραυματισμένη μετά από τη δοκιμασία να διαμορφώσει μια γραμμή απέναντι στη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, που θα μπορούσε να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Τα μέλη της Συντονιστικής Επιτροπής της «Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Κοινής Δράσης»:

Γιώργος Σαπουνάς (εκ μέρους της ΑΠΟ)

Μαρία Μπόλαρη και Αντώνης Νταβανέλος (εκ μέρους της ΔΕΑ)

Η ανακοίνωση της Αριστερής Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Κοινής Δράσης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

- Όχι στον πόλεμο!
- Καμία συμμετοχή – Καμία εμπλοκή της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ-NATO-ΕΕ

Οι εξελίξεις στην Ουκρανία φέρνουν την Ευρώπη αντιμέτωπη ξανά με το φάντασμα του πολέμου. Η ρωσική εισβολή ως συνέπεια και συνέχεια του διαρκούς αποσταθεροποιητικού ρόλου των ΗΠΑ και του NATO στην περιοχή και εντός του πλαισίου των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, εγκυμονεί κινδύνους για τους λαούς. Η συντονισμένη προσπάθεια των ΗΠΑ μετά την κατάρρευση της ΕΣΣΔ για τη μετατροπή όλων των πρώην ανατολικών και όμορων με τη Ρωσία χωρών σε Νατοϊκές είναι η αφετηρία των γεγονότων που παρακολουθούμε τις τελευταίες μέρες στην Ουκρανία.

Ανεξάρτητα όμως από την κύρια ευθύνη της πολεμικής μηχανής του NATO και τη διαχρονικά επιθετική και φιλοπόλεμη στάση του, η στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας σε ένα άλλο κράτος, δεν δικαιολογείται, και είναι καταδικαστέα. Η φρίκη του πολέμου δεν μπορεί να βρει σύμφωνους το εργατικό και λαϊκό κίνημα, τη μαχόμενη αριστερά, κάθε προοδευτικό και δημοκρατικό άνθρωπο. Η ειρήνη και η ασφάλεια των λαών δεν μπορεί να διασφαλιστεί με πολεμικές επεμβάσεις ακόμα και αν αυτές παρουσιάζονται ως ή αποτελούν απάντηση στη δράση άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων.

Τα γεγονότα αυτά λειτουργούν ως επιταχυντής επικίνδυνων εξελίξεων, για τα συμφέροντα των λαών, όπως το τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα 100 δις ευρώ στη Γερμανία, η συσπείρωση των χωρών – μελών του NATO και η παραπέρα διεύρυνσή του, η επιβολή σημαντικών οικονομικών κυρώσεων στη Ρωσία. Ο λαός της Ουκρανίας δοκιμάζεται και υποφέρει από τον πόλεμο και την προσφυγιά, ο ρωσικός λαός από τις κυρώσεις της Δύσης και οι λαοί της Ευρώπης πληρώνουν ήδη την ενεργειακή κρίση και την ακρίβεια, που

οφείλεται και στην πλήρη ευθυγράμμιση της ΕΕ με την πολιτική των ΗΠΑ στο ζήτημα των κυρώσεων. Γι' αυτό, πρέπει να υπάρξει άμεση παύση του πολέμου και ειρηνική – διπλωματική επίλυση των διαφορών.

Δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη για τη βασική απειλή διαχρονικά για την ειρήνη και την ασφάλεια διεθνώς, που δεν είναι άλλη από τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ. Γι αυτό και είναι κροκοδείλια αν όχι προκλητικά τα δάκρυα της « πολιτισμένης Δύσης » για τον πόλεμο στην Ουκρανία. Η Δύση δεν έδειξε την ίδια ευαισθησία, στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας, του Ιράκ, της Συρίας, του Λιβάνου, του Αφγανιστάν ή της Λιβύης.

Πολύ περισσότερο δεν έδειξε την ίδια ευαισθησία όταν από το 2014 μέχρι σήμερα στην Ανατολική Ουκρανία διεξάγεται πολύνεκρος εμφύλιος πόλεμος με χιλιάδες νεκρούς, θεσμική ενσωμάτωση των νεοναζιστικών ταγμάτων, οργανωμένη καταστολή της πολιτικής και κοινωνικής αντιπολίτευσης με μαζικές φυλακίσεις, ακόμα και με δολοφονίες, με συστηματικό πολεμικό εξοπλισμό της Ουκρανίας από χώρες του ΝΑΤΟ. Αντίθετα τώρα σύσσωμη η Δύση εξαπολύει μια άνευ προηγουμένου ρητορική και πολιτική μίσους απέναντι στη Ρωσία, με οικονομικές κυρώσεις και αποκλεισμούς, που διαμορφώνουν ένα σύγχρονο και πιο αναβαθμισμένο ψυχροπολεμικό κλίμα.

Η χώρα μας δεν είναι απλός θεατής των εξελίξεων, ούτε απλός συμμετέτοχος στις επιλογές του ΝΑΤΟ και της ΕΕ. Διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο, εμφανιζόμενη ως βασικός συντελεστής της απάντησης της Δύσης στις εξελίξεις στην Ουκρανία. Ειδικά η επιλογή αποστολής στρατιωτικού εξοπλισμού αλλά και η επιθετική στήριξη των κυρώσεων και η αίτηση για νέες, πρέπει να καταδικαστούν απερίφραστα. Η διαχρονική πρόσδεση όλων των κυβερνήσεων της χώρας στο άρμα της Δύσης (ΝΑΤΟ – ΗΠΑ – ΕΕ) αποτελεί τον υπ' αριθμόν ένα κίνδυνο για την ειρήνη και την ασφάλεια της χώρας. Οι βάσεις του ΝΑΤΟ (Σούδα, Άκτιο, Αλεξανδρούπολη, Στεφανοβίκειο) εμπλέκουν τη χώρα στους τυχοδιωκτισμούς των αστικών κυβερνήσεων και δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, που υποφέρει παγιδευμένος στη μέγγενη της οικονομικής, υγειονομικής και ενεργειακής κρίσης.

Μπροστά στις συνθήκες αυτές αποτελεί ανάγκη ζωτικής σημασίας η ανάπτυξη ενός πλατιού σύγχρονου φιλειρηνικού, ενωτικού αντιπολεμικού και αντιιμπεριαλιστικού κινήματος ικανού να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Με μαζικό λαϊκό ξεσηκωμό ενάντια στην πολεμική βαρβαρότητα πρέπει να παλέψουμε για:

- Καμία συμμετοχή – καμία εμπλοκή της Ελλάδας στους πολεμικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ
- Άμεση παύση εχθροπραξιών
- Διεθνής συμφωνία αμοιβαίων εγγυήσεων στη βάση του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ & αποχώρηση των ρωσικών στρατευμάτων από την Ουκρανία, έτσι ώστε να μπορέσει ο λαός της Ουκρανίας προοπτικά να ζήσει ελεύθερος σε μια ανεξάρτητη, ουδέτερη, δημοκρατική χώρα.
- Καμία επέκταση του ΝΑΤΟ και των εξοπλισμών του στην Ανατολική Ευρώπη
- Διεθνής συμφωνία για τη συλλογική ασφάλεια με σεβασμό στην κυριαρχία όλων των χωρών
- Άρση των κυρώσεων.
- Στήριξη των προσφύγων, εξαιτίας του πολέμου στην Ουκρανία,
- Έξω οι βάσεις από την Ελλάδα
- Έξω η Ελλάδα από το ΝΑΤΟ

Αθήνα 21.3.2022